

Amikor az ellenfelek a barátok

A szegedi sportnapok a különféle érzések egyvelege. Az arra illőknek – az alma mater vizionálásának semmivel sem összehasonlítható – jelkölés. Ebből adódóan kinek-kinek a szép vagy kevésbé kellemes emlékek todulása. Az idősebbeknek a fiatalság felhorgadása. S ha szakmázní akarunk, hát óhatatlanul megkerülhetetlen az iskola jelenéhez helyzetén való elgondolkodás.

Érdekes, hogy tanárainkhoz, most is – a tegezödő viszony ellenére – mennyire meghatározó az alázat, a tisztelet. No de nemcsak nosztalgizálni jött a sportnapokra ifjú és vén. Mozogni és halálosan komoly ellenfélként, egymásnak feszülni. Kinek több, kinek kevesebb sikerrel.

Ha valahol, itt tökéletes a Coubertini axióma. Mert valóban nem a győzelem a fontos. Most sem volt az.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**

